

Sarsuela en un acte
catalana y en vers
original
de.

TARRUGÓ

891.

D. FONT Morgados.

1878.

THE
SUN
DIAL

2. Font

Farugo!

- qui va al devant quany -

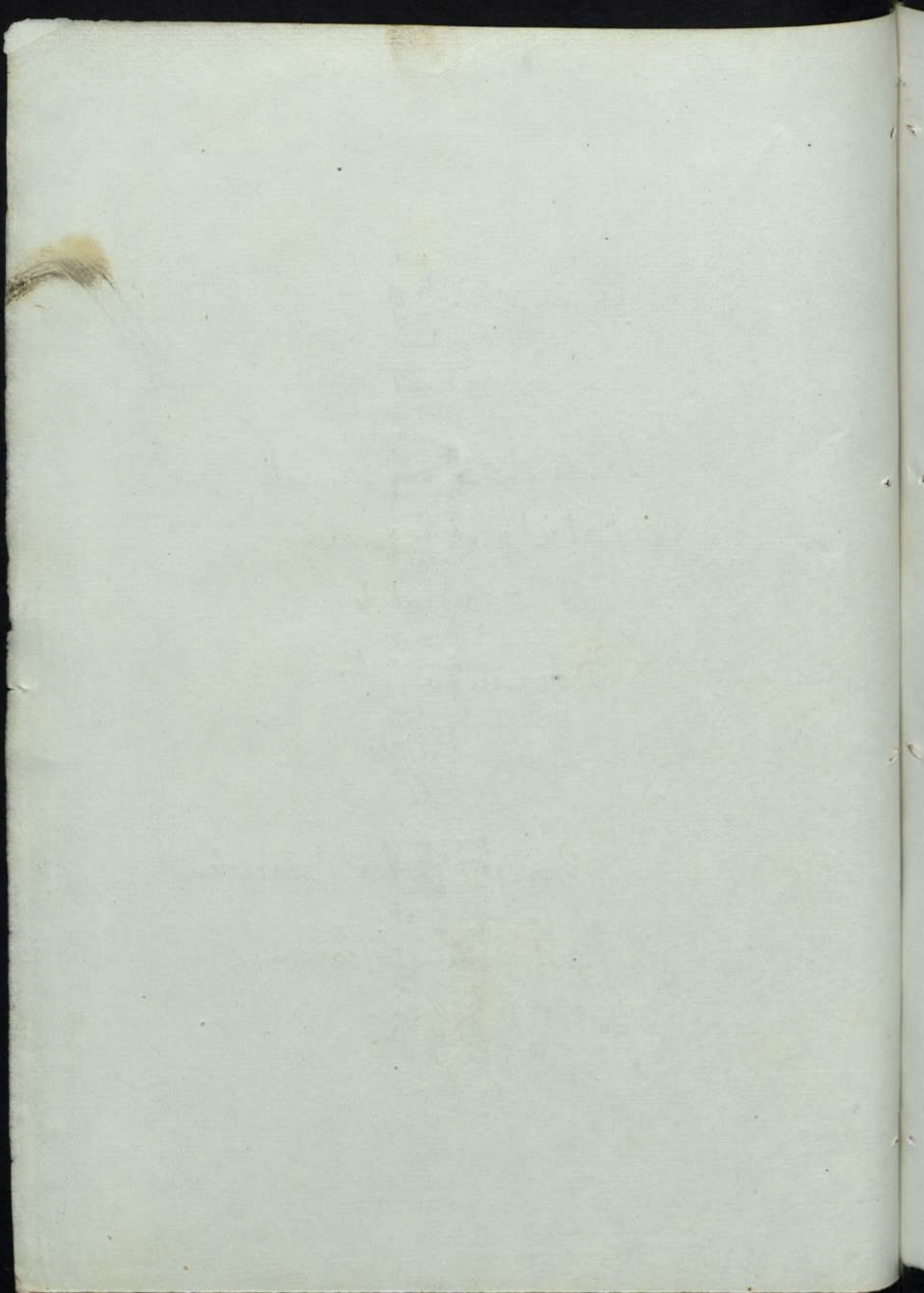
Parueletat en un acte
catalana y en vers
original de

Domingo Font.

Musica
de

Enrique Soler, Catarineu
=
palma de Mallorca

1878.

Personas.

=

Pepeta.	J ^{ra} .. Mateu.
Adelina.	Viada -
Llorens.	.. J ^r Puig -
Ricardo.	.. Soler -
Gr. Pau.	.. Roca.
Gr. Ramon.	.. Giménez -

†

1850

1850

1850

1850

1850

1850

1850

Obte unich

Sala decentment amoblada;
 portas laterals; porta foro d'
 entrada. Cortinatjes i portiers
 à las portas, adornos, etc
 un penjador de peu al
 àngul esquerra.

Escena 1^a

Pepeta - Pau.

Pep. Dons digui que deu sabé
la historia de pe à pa?

(Alimpiant.)

Pau. Qui jo? La vull explica
perque aixis no ignoris re.
Solte D. Ramon vivia
à Blanes, era molt pobre;
tu figurat un manobra!

Pep. Ell manobra?

Pau. Per tot dia.
Alli sent jo regido....

quin temps! marxaba molt bé.

Era l' sangrado y barbé...

Pep. Vostè barbé?

Pau. Y sangrado

(Satisfech)

Pep. Pero...

Pau. Vaig al primitiu;

Sent manobra, te la sort

de conèixe un parent mort

que may l' havia vist viu.

Ve una carta pel correu

ab un sobre molt novetat,

l' obro, y veig la novetat

de que l' nombraban hereu.

"Venga corriendo en persona

-Deya- su tio ha finido
dentro el barco qu'está anclado
al puerto de Barcelona.
Le nombra à V. su heredero.
es fortuna que interese
y... ectetra su mano besa:
el capitán... Blas... Calero."

(Com qui diu qualcosol nom)

Ell va queda tot confús
y al ultim diu; que farém?
Dingui vosté... Donchs anem.
- Ya som al barco. Jesús!

Pots conta quin be de deu
de cosas bonas... y ¡puros!
y sobre tot, los mils duvos

Del barco...y...tot era seu!
 Ell no sabia conta,
 jo'm trobaba aturullat,
 y després d'habe surrat,
 ni m'entenia, ni... ca!
 Aquí un recó d'onzas d'or;
 allí, ab un altre recó,
 Dobletas à discreció...
 vaja per tot un tresor!
 que vob mes? A dos peons
 que nos varen ajudar
 se'ls va dar per no conta
 sis grapats de Napoleons.

Pep.

Vaya una sort!

Pau.

Oh! molt gran!

Se tornaba loco 'l pobre...
; un millonari manobra.
- Deya algunas rits soriant.
En si ya tot arreglat.
vaig di me'n torno... y cetera.
- Senyo Pau, no ho puch permetre,
perque 'l vull al meu costat,
L'haquies eregut! pro com saps
jo tenia la carrera,
y vaig dir; allà m'espera
l'ocasio de fer molts naps!
En fi, marcao: si? que fa?
de casa y a seguir mon.
à la Habana... y que se ahont!
- la noya va neixe allà..

el cap de temps va movi
 sa mare, , pobre Pauleta!
 y ells dos van picar soleta
 tornant altre volta aquí,
 es mi mi han estat pregant
 ves quant temps perque vingues!
 fins qu' al ultim som dit, ves.
 y aquí m tens fet un sultan.

Pepo. Ells t'han rebut...

Pau. Oh! molt bé!

Pepo. Y qu' està...

Pau. Molt descansat.

Pero 'm sembla que he notat
 que ja no trinca...

(finis.)

Pep. Perquè!

Pau. Et tu 't vull molt, bé de Déu.

(Ab canino.)

per xò sempre tot t'ho conto.

Pep. Ho també l'estimo. (Conto!)

Pau. (M'estima!) Vinga aprop meu.

Bony xiquè que vindrà

un jove que 's diu ebleix,

que a n'aquí ningú 'l coneix,

pero... qu'es - americana.

D. Ramon sols coneixia

al seu pare, milionari

de les més forts, y propietari

d'ingenios de Negreria!

Pep. Y per xò arretglen!

Pau.

Es net.

Yo ja li he pispat l'idea;
 Vol que 'm posi de librea,
 y que li cerqui un negret.
 y aixis, si pot eclipsa
 al joven americano,
 de pet, li pide la mano
 de su hija y...

Pep.

Adhi ja.

Pau.

Y com lo noy es l'heven,
 perque 'l seu pave ja es mort,
 vol veure de se la sort
 de la noya.

Pep.

No ho cregueu.

L'Adelina sempre ha dit

que al pinto no'l deixava.

Pau- Donchs si ab ell se vol casa
ja pot tornarsen al lit.

Si no porta mes milloras
cregas que res lo grava,

si ell la escola ho de puja
ja si hi faràn farigolas.

Nosaltres dos si qu'es gran,
vint dies que'ns coneixem,

y tant que nos estirem.

Pep- eby! Si vostè es tan galan.

(Zalamera.)

Pau- Pepeta!

(Gairos.)

Pep-

No pot negarho...

(bixis m' entera de tot.)

Pau. Si veigas lo cor com bot.
tant sobrament d'escoltarho...

Pep- (Canasi!)

Pau- Borno ins poch

Pep- Se'n va?

Pau- Si me'n vaig d'aquí,
perque no puch resisti
aquets ulls que trenken poch.
(Si fa una muesa y x'iron
primera esquerra.)

Escena 2^a

Pepeta.

Caran! Molt bé senyo Pau!

Mira 'l vell qu' atrevidet!
pero qu' ha de fer! pobret!
ora lor babau li cau!

- Cant. -

Si sabès que 'l meu nuvi
es del teatro,
y alguns li tenen turria
perque es tan guapo.
Es un artista
que 'm deix estasiada
sols ab la vista.

=

Si algun dia fa festa

y anem al Prado
 ballen si m'ho demana
 un ball de cuadro.
 Y a' mi m'agrada
 perque va molt liero
 sent la passada.

- Declamat -

Oh tres anys que no coneixem
 de coses, ni habem passat!
 que, per res nos enfadem,
 ell te un genit tan subtil
 que trip, trap! y ja cridem,
 Pero jo, que so qui'l mana,

l'he sabut tant tanteja
que quant cobra la semana,
li preneh diners, per compra
lo qu' a mi 'm dona la gana.
y aixis, d'aquesta manera,
tant si ho vol com si no ho vol,
vaig compra una calaixera,
dugas copas, un Honsolet...
y alguna altre friolera.
(Nient.)

Escena 3^a

Abelina, Pepeta.

Abel.

(Donantli una carta.)

Pepeta, te, corra, vis.

Pep- que li passa?

Abde- No ho puch di.

Ja t' ho contaré després.

Vesten fins al Negoni...

Pep- Oh! donqui y no parli mes.

Per un novio tot se fa

Abde- Digas que no tardi, sent?

Tant sols ell me pot salva.

Pep- Vaig volant. (Veuve l' llorens y aixeis sabre lo que hi ha.)

Escena 4^a

Abdelina.

=

- Cant -

Deu meu! Deu meu! Lo papa
vol matarme ja està vist,
Y encare després dirà
si'l meu cor se troba trist

Sabent qu' estimo
ab tanta fe

y que jo'm moro
pel Ricardet.

Me'n porta un altre
que no coneix
y sols m'hi cosa
per l'interès.

Ya ha comensat lo sermó,

pero jo no cediré
 ell que sí, Donchs jo que no!
 ans que tot morta primé.

Escena 5.

Abelina. D. Ramon.

(Porta 2ª esquerra.)

- Parlat -

Ra- Noya?

(Molt anuïat.)

Abel-

Papà!

(Suspitant.)

Ra-

Ya estás trista?

Abel-

que no ven qu'alegre estich?

Si... de tant contenta m'rich.

(Plorant.)

Ma- Potsi que t'creus que no tinc vista.

Abde- Donchs, si papà la vritat.

Abquest fatal intent teu,

l'alegria del cor meu

ab tristesa m'ha trocat.

Per ell l'Abdelina viu,

jo no l'estimo, ¡l'adoro!

Si no l'tinch prop men l'anyoro!

Ma- Y ab quina cara m'ho dir!

Un xicot qu'es jugador,

aficionat al can-can,

qu'es sociu del gaudan!

Abde- Donchs jo l'estimo!

Na-

Horror!

(Expletive.)

Ody, si la keva mania,
 qu'al cel siga, això vejes.
 Creume no me'n parlis més.

Obde- Pero, pare...

Na-

Com? papà!

Obde-

Bè, papà. Vostè m'ha dit,
 y que se'n recordi es just,
 que val més casarse a gust...

Na-

Si ho faig di, me n'he desdit.

Obde-

Donchs vostè no tè paraula!

Na-

que callém!

Obde-

Si'm sacrificia!

Na-

No'm vinguis ab mes musica.

(Mireuse la gata maula!)

Tu seràs de D. Obleix...

(Rípit.)

com tres y quatre fan cinch

Abde. Pero papà.

Ma. M'hi atinch!

Abde. És un home que no coneix!

Ma. No l'conèch, pro si qu'és rich,
y sent rich ja basta y sobra.

Abde. En Ricardo no es gens pobre.

Ma. Se cumplirà lo que t' dich.

Escena 6^a

Pau, Dils.

=

Pau - D. Ramonet?

Ma -

Senyo Pau,

quant vingui l'americano,
y veoji que a n'ell li plan,
va' pe 'l notari...

(Moviment d'abdicina.)

Aixei ho mano.

(A Ma.)

y tinguem la festa en pau.
(Ara mivi pe 'l regret...
- da librea?

(Com recordantse.)

Pau -

De Can Mora.

Loch aqui dintre mitja hora.

Ma -

Si, si vangi qu' es tardet.

Pau - Semblarè el Marqués de Florá.

(Se'n va (oro.)

Escena 4^a

Abelina - Ramon

Ra - Vostè senyoreta, espero
que 's posarà mudadeta
presentantse ab molt sahero,
perque ell digui: "Es doncelleta,

guapa y rumbosa? La quiero."

Abel - Aquest es lo meu orgull
posarme com vostre mana
perque li caigui be al ull;
pero si ell ve de la Habana,

ni que'm vulga, jo no'l vull.

(Se'n va primera dreta)

Escena 8

Ramon llego Pepeta carta, lora.

Ra- Quinas ganas tinch de viure!
me vens ab mefas? abant.
Tu vols insurreccionarte?

Donchs bueno; ja ho pagaràs.

Rep- D. Ramon tingui una carta.
qu'ava un marins ha portat.

Ra- Deu ser de'l americano

Rep- Això si que no ho se pas.

(Si ell sabés qu'es de'n Ricardo)

Ra- Noya! fa molt bona letra.

Pep- Com que deu ser molt galan...
Barcelona, Mayo. etc

Ra- Señor D. Ramon Borral;
dentro muy pocos momentos
à su lado me verá.

Salude V. de mi parte
à obdina angelical,

y entre tanto V. disponga
d'este etc... oblio obbad.

Pep- obixo es escriure ab finura.

Ra- Casi que m'ha fet plorà.

(Después de un moment de pausa.)

Pep- Ob. de ser quipo.

Ra- - Per força,

Ab l'escriu ja's ven ben clar.

Si això ho llejis l'obolina...

Pep- Donquim, a portarli vaig.

Escena 9.

(Ab la librea que figura una de la guarda ropia, molt engalanada, ve tot atropelat ab l'esquema lacerada sense barretets)

Ra- Deu vulgui que li agradi

Pau- Tumantes! l'heu de pagar.

Ra- Senyo Pau, y això, que passa?

Pau- Que se jo 'l que m'ha passat.

Venia jo ab la librea

oculta devall del bràs,

quant D. Pep 'l perruque,

- qu'en tot sempre 'o vol fua,
era dins à cal florista;
y aixis qu' amava à passar,
m' ha dit: - Hont va tant depressa!
Veyam que porta, D. Pau?
li dich niri... y li ensenyo.
; Jo no li haques ensenyat!
Quina cosa mes bufona!
- tots han dit. que d'ins val!
dixis deu ser per un conde!
y jo hi he caigut de pla,
dient qu'era la librea
que jo havia de portar
que s'ho emprobi! que s'ho emprobi!
; cridant y picant de mans,

fins que m'han tret la levita.
 Jo no me l'hagües posat.
 Dixeris que m'han vist vestit
 ja han comensat la vall, vall,
 per fi 'm donan una empenta,
 y m'han fet passa l'brançal.
 ¿Ne vol vostre de quitaella,
 quant a fora 'm so trovat?
 Uns m'estiran la librea,
 ja'm sento algun cruch pèl cap!
 que fer? jo que 'm poso a corre,
 y ells corrents al meu detras.
 Mes ni haguessen de taronjas!
 per qui 'm sentia, oit, oit!

(Pel clatell.)

per últim m'ha tocat una
a n' aquí entre esquena y cap,
que del brançal de la porta
las escalas som besat.

M' aixeco, pujo depressa,
entro al saló esbufegant,
y perque mes se'n convensi...
Mirin bé com m'han posat.

(Girante d'esquena que
figura tacada y esquinçada.)

Na. Y donchs ara, com s'arregla?

D'obleix no pot tardar.

Pau. Ya la fregaré ab botrina...

Na. Per deu, miri qu'es molt tard?...
Oh! Y el negre?

Pau- No hi ha negre.
 y a fe qu'he dat vens en gran,
 pero com que la Pepeta
 segons ella'm va conta
 va se un poch temps figuranta
 y crech que fins ha ballat,
 jo li dire que s'arregli,
 y vamos, ja s'pintava.

Ma- Donchs que conti ab un regalo.
 -Son ellas!...

(Com qui din vestit.)

Pau- Te vull parlar.

Escena 10^a

Dits - Abdelina - Pepeta.

(Pau agafa a la Pepeta y l'
emporta a l'esquerra. fan dos
grupos.)

Ma- Del escrit t'has enterat?

Ada- Si, papà: vinch decidida
per donarli amor y vida.

Ma- Sempre aixís m'ho he pensat.

(Ja habem sortit del apuro.)

Ada- Deuria que bi'm posare.

Quant ell vingui, que diré?

Pep- No mes vull que m'cremi suro..

Ma- Si l'amor ell te declara
tu li tens de contestà...

Pep- Pero prime vull cobrà.

Ma- Obixo digniu al meu pare.

Pau- Cobraràs. Deixam fe' a mi.

Ra- Tu demòstrat renlleta,

Pep- Potsi trobi una caveta.

(Trucan.)

Pau- Han trucat?

Ra- Tu, ves à obri.

(Ab la Pepeta.)

Escena 11^a

Dits - Ricardo.

(Molt ben vestit, parlant tot lo possible l'accent americans.)

- Cant -

Mi- Señor D. Ramon Torrat?

Na- Adelante.

Pep- Es el señor

Ri- Soy obispo...

Na- Tanto honor

Pau- (Es molt guapo!

(A la Pepeta.)

Pep-

Ben plantat.)

(Colocació de figures.)

(Adelina - Ramon. Ricardo - Pau - Pepeta.)

Ri-

(Lo vell me riva
ja habem guanyat.

Creu la mentida
tirem avant.)

Na.

Ya te la cava
d'america;

que l'echuquino!

que bi que va.

Pau. Sols al mirar-lo
tant ben posat
qu'es habanero
no's pot dubta.

Pep- (Com li fregeixen,
molt ben buscat
sols aqui hi falta
lo meu galan.)

Ada- (Girem la cara
no'l puch mira
que sino'l riuve
m'escapava.)

=

-Parlat-

Ma- Como ha ido?

Mi-

Gracias, bien.
Dispenseme, esta pollita?

Ma-

Es mi hija.

Mi-

Señorita!

(Saludant.)

Mercec D. el parabien.

(A Ramon.)

Ma-

Sientese.

Mi-

Me sentaré.

(Ramon li ofereix asiento al costat de l'Abdelina, y demostrant gran inquietud perquè la Pepeta's ostentari

prompte.)

Abd.- (No'm miris, sinó me'n rich.)

Ri.- (Cregas que l mateix te dich.)

Pep.- (Per ora tot marxar bé.)

Na.- Bonavía alguna friolera?
Esta es su casa...

Ri.- Celebro...

Mande V. que pase el negro
que ha quedado en la escalera.

(A Pau.)

Na.- (Porta un negre.)

Pau.- Bui, convens
visten dins, jo vaig a obrir.

Pep.- Entrarà després?

Pau.- Ves, sí.)

Pep.- (Si 'l negre fos en llorens!)

(de'n vâ primera esquerra.)

Escena 12^a

Abdelina. Ramon. Pau. Ricardo.

Llorens de negre.

Pau- Pase v.

Llo- El amo?

Pau- Ollà.

Llo- que me manda el señorito

Ri- que te estes ahí quietecito.

Abd- (Bambe portas negre?

Ri- Cà.

(Mient)

l' xicot de la Pepai.

Abel.

Si.^a)

Pau. (Li ha fet molt bona arribada!

Ra. obra comprench que li agrada!)

(Ells dos apart.)

(Y aquella!

Pau.

(Y arregla allí.)

Ra.

Benemos una quayaba
que nos servirà el café.

Ri.

Algo lista?

Pau

Verà usted.

(Obponderando.)

Ra.

(Que no se'n va?

(Ab Pau que estava embas-
breant.)

Pau.

(No hi pensaba.)

(Se'n va primera.)

Scena 13^a

Llorens. Ramon. Ricardo. Adelfina.

(Ramon s'ha aixecat com
qui vol donar ordres y torna
luego a posarse al costat
dels dos.)

Mi. (Una negra?)

Adel. No ho sé pas.

Ri. Potser han pintat la ninnyona?

Adel. Ca, home, si fa una estona...

Ra. Que t'heu de mi?

Adel. Que està gras.

(Napit.)

Ra. Que estoy gordo?

Ri. Le diré.

gordo no: muy bueno y sano:
(Conque, si pido su mano?)

(Apart a Namon.)

Mo- (Y donchs jo ique tinch de fe?)

Na- Por mi concedido ya.

Ni- ¿Y la niña darà el sí?

(Ella baixa l'cap y ell
li pren la mà.)

tra- Ella se quia cuan mi.

Mo- (Si, per poderte albardà.)

Ni- Ahí su rostro encantador
me está diciendo con creces,
olejo, tu bien mereces
ser el dueño de mi amor.

=

Escena 14^a

Dits. Pau.

(Namon està embolicat con-
templantla.)

Pau- (Obiqueta ja 's va endressant;
te una gasa per careta;
lo mateix que una negreta...

Na- (Oh! com l'està enamorant)

Ki- (Quantas trampas!

Abde- (Ya ho pots dir.)

Na- Dabe v. que hace calor?

Ki- La estacion...

Na- Oh! si señor,

ab la estacion y a n'aquí.

Ni- Puede hablar en catalan.

que yo tambien lo comprendo.

Na- que també 'l compren?

Ni- Lo entiendo...

Ra Doctchs m' hase un favor molt gran,
perque a mi 'l castella'm priva...
(Y aquella?)

(oblan.)

Pau- (S'està vestint.)

Ho- (obra si qu'estich suplint
a' n' al negret de la Ribà.)

(Buscant posicions.)

Na- (Oh! quina idea! burrango!)
Sab cantà 'l negre?

(A Mirado)

Ho-

(Bo!

Avant ora una cansó.)

Mi- Guayabo! Quieren un tango!

ra- Un que tingui un xich de brillo.

Pau- Que canti 'l del Barberillo.

Ho- (Ab sarrias.) Pues ya empecé.

- Cant.

Un buen neguito
con su neguita
en verde campo
se trasladó.

Y estando juntos
bajo la sombra
hicieron mimo

con el amo.
 Ellos tenían
 caña d'arucan
 y así emperaron
 à rechupar,
 hasta que el nego
 con tanto dulce
 à la nequita
 hizo marear.

- que tienes nequita mia?
 Chinito no puedo más
 porque ese dulce tan dulce
 de goro me va à matar
 que tienes nequita mia?
 Chinito no puedo p. más

porque ese dulce tan dulce
ay...

que tiene la nequita
Caló?

No seño.

Le ha dao un picaron
el amó?

Si, seño.

Marcada la probe
de tanto chupá.

en bravos del nego
cayó al esclamá.

Ay! el gero me va a matar

Botz.

Pobe nequita!

la va à matar

el chupa y chupa

y mas chupar.

(Ballant quedan en posicio còmica.)

- Parlat -

Pa. Bravo! es fe que m'agrada.
 Ouvia, mentres fan lo tè,
 entrem, que li ensenyarè
 un retrato meu pintat.

(Entran à la 2ª porta dreta
 y Pau à la 1ª esquerra.)

=

Escena 16

Llorens. Lluny Pepeta. ab carreta.

Ho. - Obixo es bo, tu canta y balla
mentres ells passen adant.

- Ells enrahonan? Tu calla:

Llorens! Llorens! sent tan gran
te favan dormi a la palla?

- Si la Pepeta no surt,

ó si es fora y tarda massa,

no jugo cap mes abur:

Conto al vell tot lo que passa,

hi ha un gran escandol, y abur.

(Hi ha una baltereta.)

Pep. - Que bufona dech esta!

Ho- (D'ahont surt aquesta negreta?)

Pep- (L negret? Semlo parla.)

Ho- Ah, bon deu!

(Conscientla.)

Pep-

Oh! Quí?

Ho-

Pepeta!

Pep-

Qui ho havia de pensa!

(Abbrassantla.)

Ho-

Crech que he t'he dit que vindria
quant la carta t'he donat.

Pep-

Pero negre? Qui ho creuria.

Ho-

Que sabs tu, si m'he pintat
abaix a la porteria.

Noya hi ha un enredo fort;
L'americano ha vingut,

y al punt qu'arribat al port
ha sigut un gran resort
l'haberlo jo conegut.

obxis que a terra ha saltat
he vist qu'era de l'Habana,
hi vaig tot dissimulat,

y al moment m'ha preguntat
per la plassa de Santana.

Pesca he dit, ja tenim peix!
Y en fi basta de rahons;
ab patanyas que un s'ordix,
ja tenim a D. oblix
dins de las quatre nacions.

Pep =

Llo =

Be . pero...

Tu deixau corre.

lo plan ja està ben urdit,
 y un cop fet ja no s'esborra;
 Ho hi vingut per no fer porra
 y avuy vull ser ton marit.
 M'estimas?

Pep-

(Molt carinyo.)

Ho-

T'estimo tant.

que ja no ho puch explicar;
 penso en tu... si estem ballant.
 Quant surtim à passejà,
 digas ¿ ab qui estich pensant?
 Sempre ab tu, Pepeta - ¡Xata!
 te vull com la planta al sol,
 com l'oruqa vol la col,
 com lo peu... à la sabata.

Pep- Yo'l que buses que no casem.

Llo- (De ho se prou.) Binch ja'ls papers
y aony mateix si volèm
triquis, traquis, y acabem.

(Sent benediccions.)

Pep- Y un cop casats, quins plors!
Llo- Primè cap a la Salut.

Llo- Y a can Tunis, Montserrat!

Pep- Y a Pedralbes.

Llo- (Cururut.)

Pep- Hem de recupèr 'l perdut

(Soroll.)

San Antoni!

Gots.

Que ha passat?

(Se sent un gran estruendo y surten tots. Pau sortirà de la cuina ab una olla de terrissa trencada agafada per la mansa y a l'altre ma la tapadora. Cuadro.)

Escena 14^a

Tots.

Ra. Que ha sigut?

Pau. Ha li diré.

Ven l'olla? N'era terrissa.

y així qu'abocava 'l té...
s'ha romput la mansa...

Ra. Y qué?

Pau. que hi fet la gran trencadissa.

Perque tement ferme mal
ab lo such del tè bullent.

(Abis pus.)

som donat atròs un salt
y l'armari de cristal
ha pagat.

Ma-

Qui està dient?

(Entra.)

Pau-

Ay, ay!

(Correnolant.)

Ni-

No se apure U.

(A Pau.)

Abel- (Dís, arreglant.)

Ni-

Deix a mi.)

(Sortint.)

Si no ha quedat res sensè.

Ka- Grant kaidò!

Abde- Bè, que hi vols fè.

Ni- Ya hecho.

Ka- La pagarà.

Abde- Pero, papà?

Ka- Tal com dich

Ya pat agafa'ls trastets

y a blanques.

Pau- Perdut estich.

Ho- (Pobre Pau! Sembla un musich.

dels que tocan los platets.)

Ni- Bien, repòrtese V.

Ka- Cò!

Ni- Yo pagaré y V. perdone.

al señor.

Adi.

No hi tornava.

Ra.

Te sort que t'enyó l'abona.

Ri.

Yo soy rico...

(Entretant Papa encen llum.)

Mo.

(Vols callà.)

Ra.

(Dixó 'm compensa t' mal rato.)

Ri.

D. Ramon, ya que en mano
me otorga obediencia, trato...
En fin venga un escribano
y que se estienda el contrato...

Pau.

Vaig volant.

Ra.

Avuy mateix?

Ri.

Hoy mismo, sí; que mas dá?

Ra.

Per mi, res.

Ho. (Com t'ho freguix.)

Ri. Quiero lavarme.

Ha. Entri alla.

(Entra a' destra.)

Pepa, Umm per D. Olix.

- Ho alla d'us l'esperave

Ri- Bravo, bien!

Donant la ma' a' ell y a' ella

Abel. (Abqui te aguardo.

(A Ricardo.)

Pep- (Surt que al moment tornave

(Donantli' l'Umm.)

Ri- (Vindre!

Ho- (Vindre

Abel- (Ay! Ricardo!)

Ri- (Serás meva)

(Besantli la ma)

Llo-

(Ben zere)

(Ricardo y Adelina qu
estan à la dreta Ricardo
li fa un petó. D. Namon se
gira à ells quant Lorens
fa un altre petó à la ma
de Pepa y es quant se gira
à la Pepeta. Lorens y Ri-
cardo se'n van 2ª dreta.)

Ra- Que estornudas?

Pep- Si zenyó.

Ra- Donchs à estornuda alla dins
y trenta aquesta negro

Pep- Miris, ven! Obixo 's fa aixins

(Getren la minera y se'n va 1ª dreta)

272

Ma- Ja ets be Pepeta Divó!

Escena 18

Ramon - Adolina - Pau foro.

Ma- Que m'hi dius es aixent?

Ado- Si, papa, molt senyoret.

Ma- Ja torna?

Pau- No som surtit
som recordat del barret
y la levita, y som dit....

(Est canviantse la librea
que portava.)

Ma- Vamos, criati, qu'es molt tard
y si enllestirho podem.

Pau. Ho veu? Ja'm som arveglat.

(Se'n va mudat.)

Jode. Anim dins, y parlarem
que l'asunto es delicat.

(Se'n van prenent lo quinquè.)

Escena 19.

Llorens. Pepeta

(Queda un moment la escena
fosca y surt del quart Llorens
y a poch Pepeta.)

Cant

Llo. No hi ha ningú...

ja va marxant,
foscos estem.

avant, avant.

Pep- No's veu ningú
no pot tardar.

Ell oerà meu...

avant, avant.

Llo- Si la crido? - No mal fet.

Pep- Si 'l pogues ara cridar.

Llo- És la cuyna vaig a entrà
com aquell que fa 'l disdret.

Pep- Qui va per qui?

(Mitja veu.)

Llo- Pepeta? - jo.

Pep- És en Llorens.

Ho- En llorens só.

(Abbrasantre y mirant a'hi ha
ningu.)

ningu 'ns escolta
podem parlar.

Rep- que no 'ns sorprendin.

Ho- boorna a' mirar.

(Boorna a' mirar.)

Rep- Digasme llorens
digasme si'm vols.

digas si t'alegras

de que 'ns trobem sols.

Ho- Qui aixó a mi m'agrada

ja t'ho pots pensa.

y de que t'estimo

234
provas ne tens ja.

No has sentit quom jo cantaba?

Pep- Pots conta si m'agrada
qu'ava vull acompanyarte
cantant la segona part.

Ellos tenían

caños de arucar

y así emperaron
à rechupar.

hasta que el nego

con tanto dulce

à la nequita

hizo marcar.

Ho- Que tienes nequita mía?

Pep- Chinito, no puedo más!

porque ese dulce tan dulce
de goro me va a matar.

Ho- ¿que tienes nequita nia?

Pep- Chinito no puedo mas.

porque ese dulce tan dulce
de goro me va a matar

ay.-

Ho ¿que tiene la nequita?

Caló?

Pep- No señó.

Ho- ¿le ha dao un picaron
el año?

Pep- Si señó.

La nega Panchita
 se quiere casar,
 porque ser muy bueno
 y mucho gustar
 a mi pobre nego
 poder abrazar.

-

Los dos. Ohy el goro ^{me} _{la} va a matar
 Pobe neguito
 le va a matar
 el chupa y chupa
 y el rechupar.

(Dallan y Pepeta queda a la dreta.)

- Parlat -

Mo. Deus que bé l'havem cantat.

Rep. Aixis, aixis, un xiquet.

Quinch ganas de se casat
per cantarte algun tanquet
cada dia habent sopat.

No'm veuràs may aturdit;
no serè tarit, tarot,

com finsas ara he sigut,

ni'm donaràs cap pebrot
perque perdi may cap nit.

A casa forsa quietud;

may me veuràs enfadat;

y ab re serè may tossut;

aixis que no hagin lligat,

serè cego, sort, y mut.

Rep-

Deus? obis vaig comprenent
 que'l teu cor m'està estimant.
 Donchs vis seguint consequent;
 perque sino, ja aguardant
 tinch un altre pretendent.
 Si feras ara s'ovint
 me luyas arruga'l front
 sempre cridant y venyint,
 jo't prometo a fe de mon
 que no vivré més patint
 Si casats fem bon conjunt,
 d'anarnos sempre estimant,
 tot ho portarem a punt,
 mes si tens d'estar cridant,
 primé que't vegi difunt;

Ho. Donchs mira, ja pots busca
que jo també buscaré.

may mes me venràs aquí
que no sò tan burro jo.

perque 'm pugàs manar tu.

Pep- Per mi ja se'n pot anar
quant a n'ell li vingà bé.

no torni may mes per qui
y vull qu'entengui, que jo,
ja no l vull ni cuyl ni evi.

(Aquests versos s'entenen bé amb
molta ironia.)

Escena 20^a

Dits. Abdelina. Ricardo.

(Pepeta y Florens s'han retirat al fons entre mala cara y Abelina surt creyent que toca al Ricardo, y porta a Florens y Ricardo a la Pepeta.)

Abd.- Deixo al pare al escriptori
que ni sab qu'estigui sol.

Ri.- sento passos, deu ser ella.

Filla meua...

Pep.- Fastigos!

Abd.- Mon cor plè d'amor palpita...

Abi' & buscaba.

(Tocant a Florens.)

Abd.- Que'n tens poch!

Abd.- Ingrat! Ho tant que t'estimo.

Ri. Donchs perque has escrit allò?

Abde. Y així 'm pagas?

Hlo. L'abdelina!

Pep. En Ricardo!

Ri. Vá, respon.

Pep. Ja veuràs, com qu'ets tan pobre.

(Y fuig al foro.)

Ri. Y tu 'm dius que pobre soch...

Abde. Contéstam.

Hlo. També t'estimo.

Ri. Ingrata! falsa!

(Cridant.)

Hlo. (Yo't tochi!)

(Horens que s' trobava al mitj

fuig al foro.)

Mi. M'has enganyat!

Abd. Qui estàs loco?

Mi. Vull que s'entèri tothom.

Escena 25

Dts. Ramon ab quinquè.

Ra. Qu'es això? Y ara que passa?
Quins crits son aquets?

Pep. (Oh!)
Ho-

(Fort!)

Mi. D. Ramon, jo l'enganyava.

Ra. No es D. Abaix?

Mi. No senyo,

ni tampoch vinch de l'Habana.

No so Ricardo Pujol,
aquell mosquit. segons deya.
tant tronera y jugador,
que sempre l'importunaba
xiulant y fent lo musol
pel detras del envenjot
tots los dias en sent fosch,
per sentir d'aquesta boca
paraulas dolas d'amor;
paraulas, qu'ava son plenas
de fel y de traiccions.

Na-

Y aquest negre?

Ho-

farsa tot.

(Traientse un poch de negre al uia
tralla.)

Ma- Pero qu'has fet Abdolina?
 abde- No ho sé papà.

Ma- No ho sabo?
 abde- No.

Mi- Falsa!

Abde- Be deixemho corre.

(Ficantse al mitj.)

perque jo vull parla un poch.
 Abqui'ls cuatre hem fet lo ximple.

Mi- Com?

Pep- Senyo m'ha fet l'amor
 creyentse que...

(Porta Abdolina.)

Ma- Ya comprench.

Y jo allà ignorantse tot....

(Ja tenen rahó que'ls pares,
no hi venhen mes lluny del front.)
Pero en fi, perquè ha fingit?

Escena 22

Dits - Pau.

(Corrents i assenta.)

Pau- Oh D. Ramon, vinch mitj mort!

Ra- Y això? quina novetat?

Diguin que te?

Pau-

Si coneix...

Ha vingut un altreobleix.

Deu se un lladre disfressat.

Ra- Y ahont es?

Pau-

Baix a la porta.

No-~~ca~~ Donchs que puji.

Abde- abto aqui.

Si insisteix que 's casi ab mi
li juro que primé morta.

(Dirigitse à la cunyá.)

No- Adolina!

Si- No, per Deu!

(Adgafantla.)

D. Ramon jo so faltat,
pero estant enamorat
din lo ditxo que un no hi ven.
Ho tinch dot suficient
per viure 'ls quatre juntets.
y cuida bé 'ls petitets
educantlos decentment.

Si 'm dona sa ma d'esposa...

Llo- Mos casem tots; eh?

(Ab Pepa.)

Pep-

Vés, vis.

Pau- (Abra si que no enteneh vis.)

Llo- Vés, vis, fès la vergonyosa.

Ra- Y D. ableix; que dirà?

perque això no atmet disculpa.

Ri- Digni que jo teneh la culpa.

Llo- Y convidil à sopà.

Abde- Papà, que puji.

Ri-

Si...

(Insistent.)

Ra-

Bè.

Llo- Y aixis tothom convidat.

Pap-

Bottom?

Donchs!

(Vil publich.)

dlo-

No hi he pensat
pro això ray, ja'ls hi diré.

- Cant -

Cosa de bodas
sempre es així,
perque un se cansa
d'estar fadri.
Vaya una broma
que tots farem,
vingan si volen

que los consideren.

bots.

Vaya una broma. etc.

